

ՏՂՈՒ ՄԸ ԱԼՊՈՄԻՆ ՄԷՋ

Գուցէ գիշեր մը առնան,
 Երբ սօսիւները հեծեն
 Հովերու դէմ անսահման,
 Տենցանքներէն, ցաւերէն
 Ա՛լ յախեան խաղաղած,
 Մեկնիմ կեանքէն այս անդարձ:

Յետոյ գալիք օրերուն,
 Պիտի բանաս ըզեզ զուն,
 Ինչպէս օր մը ըրի ես.
 Նոր իդներու, սէրերու
 Հակասագիրը դրժէ:
 Գուցէ յաւէս մեզ բաժնէ:

Բայց մութին մէջ գերագոյն,
 Աւսարակէն յուշերու,
 Պիտի վառի սէրդ անհուն,
 Զոր ինծի հետ տարի ես,
 Իբր ըստփան օր զբրան,
 Մահուան առջեւ կենալու:

ԵՂԻՎԱՐԿ

